

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

PRETIULU ABONAMENTULUI:

Pentru Austro-Ungari'a pe ann . . 5 fl.—cr.
 " " " " 1/2 annu 2 fl.50cr.
 Pentru Romani'a si strainetate pe ann 14 fr.
 " " " " pe 1/2 a. 7 fr.

PRETIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu
 cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte
 4 fl.; si mai sus 5 fl. v. a.

Correspondentiele sè se adreseze la
 Redactiunea dela

„Biseric'a si Scól'a.“

Èr banii de prenumeratiune la

„TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.“

Importanti'a lucrurilor mici in cestiunile mari.

II.

Este fara indoiéla un'a din cele mai mari afa-
 ceri ale omului, cá se-si intemeieze aici pre pamentu
 o buna stare, o multiemire, si vrednicu sè-se faca
 prin viéti'a sa de aici si de fericirea cea vécinica,
 fagadnita omului dupa trecerea s'a din acésta viétia.

Pana cand suntemu aici, tot ceea ce avem mai
 scumpu se reduce la starea, pre carea poporulu nos-
 truu o caracteriséza cu cuvintele: „inima buna,“ o i-
 nima liniscita si neconturbata prin nimicu, si sub cari
 cuvinte poporulu nu intielege alt'a, decât multiemirea
 cu sórtea si starea, in carea ne gasimu.

Si toti cautam acésta „inima buna,“ acésta mul-
 tiemire. Si omulu neaperatu afla totu ceeace cauta,
 ori de câte ori cauta lucruri, cari sunt de seam'a lui;
 si multiemirea interna, liniscea sufletésca de seam'a
 nóstra este, si deci de buna seama o putem si aflá
 ori de câte ori o cautám.

Asia este inse intocmita starea si sórtea nóstra,
 cá multiemirea, de carea vorbimu se fia numai o con-
 secintia, se fia o urmare a lucrurilor, pre cari le fa-
 cem, seau pre cari nu le facem; si nimicu din ceea
 ce facem, se nu remana fara pretiu, cand verb'a este,
 ca se-ne facem socotél'a, daca potemu, seau nu, se
 fimu multiemiti cu starea si sórtea, in carea ne ga-
 simu.—

Detorintie multe are omulu in viétia, si nici o
 di nu vine, si nu trece, fara cá se ni-se impuna noue
 si éراسi noue detorintie; ér bucuri'a si multiemirea
 depinde curatu numai dela modulu, cum ne indepli-
 nimu aceste detorintie; — si tiene numai atât pana
 cand se cunósce si are taria sporiulu, obtienutu prin

indeplinirea acestoru detorintie. De aci provine apoi
 plansórea generala a lumii, ca pre pamentu nu esista
 bucuria, nu esista multiemire statornica.

Bucuri'a si multiemirea, ce o semte cinev'a as-
 tadi, este de regula resultatulu unei detorintie, im-
 plinite ieri, ér mâne ne vom poté acceptá la bucuria
 si multiemire, numai incât ne vom impliní detorin-
 tiele, ce apésa pentru astadi pre umerii nostri.

Si omulu, asia se dice, face totdeún'a ceea ce
 póte. Si cand este verb'a de lucruri-mai-mari, lu-vedi
 adese ori muncindu si straduindu-se cu tóta puterea.
 In lucrurile mici este inse de regula mai nepasatoriu,
 si mai putien interesatu, si ici coela si-mai permite
 si câte o mica negligntia, seau cum se dice: „este
 scumpu la taritie si ieftinu la faina.“

Dar lucrurile mici au totdeún'a influintia asupra
 lucrurilor mari, si nu este lucru mare, la care cá se
 potem ajunge, se nu fim siliti a-ne ocupá de o mul-
 time de lucruri mici; ér pentrucá se poti ajunge unu
 lucru mare, multa trebuintia este, cá tóte lucrurile
 mici se-le faci bine si cât mai bine.

Este unu lucru de siguru din cele mai mari e-
 ducatiunea. De câte lucruri mici nu este inse legata
 acésta mare si insemnata actiune. Prunculu vede, si
 observéza tóte; si totu ceeace vede lasa intrensulu o
 impressiune, carea mai tardiu se aréta, si valoréza in
 viéti'a si in actiunile lui. Si daca a fost norocosu se
 véda lucruri bune si frumóse, atunci impressiunile pri-
 mite in copilaria lasa asupra lui o impressiune buna,
 o impressiune, carea lu-conduce in viétia la bine; ér
 in casulu contrariu lasa asupra lui o impressiune rea,
 si impressiuni rele de acestea, gramadite mai multe
 potu se-lu conduca pentru tóta viéti'a la nefericire.

Gandescu óre parintii, si impreuna cu densii

toti ceialalti, in a caror'a sarcina, este de a-se ocupá cu crescerea la acést'a si altele in totu momentulu?

Gandescu si nu gandescu, si rezultatulu este, ca daca gandimu, indreptám; ér daca nu gandimu, neaperatu stricám si darimám.

Unu tata de familia si o familia preste totu numai atunci se póte semtí bine, daca vede ca mladitiele tenere apartinetóre familiei promitu, ca vor fi mai bune, mai capace de viétia, si voru merge mai departe in buna stare si in fericire, decât ce au potutu face acést'a parintii. Numai o astfeliu de familia se afla pre unu stadiu de desvoltare; ér convingerea de acést'a capabilitate de desvoltare si inaintare, ce si-o póte cascigá din viéti'a si portarea filoru unu parinte seau o familia este unic'a bucuria, ce o póte avé unu parinte si o familia. In acést'a convingere este depusu totu farmeculu vietii familiare.

Voiesce si doresce adeca totu omulu, cá incát i-este datu, se traiésca si aci pre pamentu si dupa trecerea s'a din viétia in amintirea generatiunilor, cari lu-voru urmá. Voiesce se traiésca prin faptele sale, ér fapta mai buna nici unu parinte nu póte face, decât a dá o buna educatiune prunciloru sei.

Câte gresieli mai mari seau mai mici nu vor fi comitiendu parintii in contra acestei dorintie si in contra acestei detorintie!

Educatiunea este o actiune premeditata, carea trebue urmarita dupa unu planu anumitu fara interrumpere. Nu este in acést'a actiune mare nici unu feliu de lucru micu, carele neglesu fiendu se nu se resbune amaru asupra celui ce l'a neglesu; ér acestu soiu de resbunare ne strica si ne conturba in mesura fórte mare liniscea si multiemirea, ce dorimu se-o avem, pana cand traimu pre acestu pamentu.

Precum se intempla acést'a in familia: tocma asia se intempla si in famili'a cea mare, in biserica si in natiune.

Unu poporu, pornitu odata pre calea desvoltării numai atunci se póte acceptá, ca va merge cu sporu si cu succesu pre acést'a cale, daca generatiunile tenere promitu mai multa putere de viétia, mai multa activitate si mai multa trainicia. Aceste calitáti trebuiescu inse crescute, sporite si marite.

Acést'a afacere apartiene in viéti'a publica, si cade de regula in sarcin'a generatiunei, carea la o anumita epoca se gasesce in activitate pre acestu terenu.

Pre noi ceice formám astadi generatiunea actuala, carea lupta pentru desvoltare si inaintare in bi-

serica, in scóla si preste totu in neamulu romanescu, ne-a crescutu de buna seama generatiunea de ómeni, carea ne-a premersu in acést'a lupta. Si in specialu in biserica „buna lupta a luptatu“ acea generatiune.

Ne-a creatu in biserica unu puternicu adapostu, si ne-a datu in constitutiune unu puternicu mijlocu de desvoltare.

Cum ne folosimu noi de acestu mijlocu, este unu lucru sciutu si cunoscutu, nu mai este trebuintia se facem si aici o analiza speciala.

Intrebarea este numai, ca cum facemu noi educatiunea generatiuniloru, ce au se-ne urmeze, suntem noi cu destula grije, ca tenerimea se póta invetiá cât mai multe bune dela noi, cari astadi suntem barbati si betrani, cá atunci cand acea tenerime se va angagiá la lupta alaturia cu noi, si cand chiamata va fi, cá se-ne ocupe loculu, se póta face multu mai multu, decât ceeace potem face noi astadi.

Nu vorbimu aci de ceeace invétiá tinerimea in scóla. Scól'a si-va fi facendu ea lucrulu ei. Vorbimu de scól'a, pre carea i-o dam noi prin viéti'a si tintut'a, ce o desvoltám pre terenele vietii publice. Ceea ce facem noi astadi, seau ceea ce nu facem, nu este nici decât unu lucru indiferentu pentru tenerimea nostra, carea se gasesce astadi pre bancile scólei. Tenerii vedu, si cetescu totu ceea ce se intempla, ei primescu impressiuni, si impressiuni, cari nu disparu, ci impressiuni, cari remanu. Si in urmare totu ceea ce ne vedu pre noi facendu este pentru densii unu feliu de scóla, carea fie in ori-ce directiune la timpulu seu de siguru se va validitá.

Vedu de siguru tenerii de astadi, ca se facu multe lucruri bune la noi. Cele bune, pre cari le vede tenerimea, ca se facu la noi, o impresionéza de siguru fórte, si neaperatu o animéza, si o va animá la timpulu seu la fapte si mai mari.

In acelasi timpulu vede de siguru tenerimea nostra si lucruri, cari ar fi fórte bine se nu esiste, cá se nu le póta vedé, si se nu auda de ele nici odata. S'a facutu adeca la noi unu feliu de datina, cá se nu ne facem mari scrupuli, cand vorbimu, seau scriem de ómeni, si-ii supunem judecáti publicce. Se vorbesce, si se scrie la noi pré multu, dupa cum i-vine cutarui corespondentu, seau redactoru la socotóla, si nu dupa cum se intempla lucrurile in fapta, in realitate. Astfeliu de vorbe si scrieri producu apoi confusiune, mistifica lucrurile, si producu intre ómenii nentielegeri, ér din nentielegeri nu póte resultá nici odate nimica bunu.

Tenerimea vede tóte acestea, le judeca, dar totu de odata se si disgusta, perde din acele ilusii frumóse, de cari trebuie se fia inspirata omulu teneru, cand pléca pre cararea cea spinósa a vietii.

Va fi avend de sigur si acestu modu de procedere, cá tóte in lume motivulu seu. Daca elu emanéza din bune intentiuni, atunci nu póte fi altulu motivulu acestei regretabile aparintie, decât ca la noi se privesce de unu lucru micu si nensemnatu a-te pune si a atacá pre cinev'a publice mai de multe ori asia numai pentruca asia ti-vine la socotéla. Lucruri mici se voru fi privindu de sigur la noi si nentielegerile, pentruca altcum nu ar esistá, ne-am dá tóta trud'a, cá se le facem se dispara.

Nefericirea este inse, ca aceste parute lucruri mici, tóte fara deosebire, stau in nemijlocita legatura cu cauzele cele mari ale nóstre; si cand chiamati suntem, cá se facem lucruri mari, lucrurile mici de seam'a celoru numite mai sus se intempla câte odata, cá se-ne paralizaze intréga actiunea.

Va se dica, sunt lucruri parute si tiente mici, cari ne impedeza, seau daca nu ne impedeza, celu putien nu ne lasa cá se urmarimu cu destula repejune scopurile cele mari, cât pentru actualitate, ér incát pentru viitoriu lasám in tenerimea, ce are se ne urmeze impresiuni, cari nu sunt din cele mai favorabile.

Scopurile mari nu se potu realisa, decât daca zelulu este imbinatu cu multa prudentia si intieptiune. Ér acésta intieptiune se cere dela omu nu numai in lucrurile mari, ci dóra in mesura mai mare se cere in lucrurile mici, pentruca lucrurile mici facute bine, si bine ingrijite contribuescu si promovéza fórté multu lucrurile si scopurile mari.

In cestiunea ameliorárii frecuentatiunei scolare.

Am intratu in timpulu de iérna, in timpulu celu mai acomodatu, pentrucá scólele nóstre se-si póta face mai cu succesu detorinti'a.

Tómn'a si primavér'a, ocupatu fiendu poporulu nostru cu lucrarea pamentului, se intempla de multe ori, se-si retiena pruncii dela scóla, spre a-i face unele servitii in economia. Acum lucrári economice nu sunt, si toti pruncii potu cercetá regulatu scól'a.

Chiar in acestu timpn intempinámu inse o alta greutate si o greutate fórté mare intru frecuentatiunea regulata a scólei.

Nu toti parintii potu se provéda pre pruncii loro cu imbracamintea trebuintiósa, cá se-i póta tra-

mite la scóla. Si chiar anulu acest'a este mare lips'a la poporulu nostru.

In punctulu acest'a se impune deci administratiunei bisericesci si organeloru ei detorinti'a de a delaturá acestu reu. Si reulu, de carele vorbimu, nu se póte delaturá prin sila, decât numai prin caritate crescinéscá. Si a eserciá acésta caritate cade in prim'a linia in sarcin'a comiteteloru parohiale.

Mai in fie-care comuna sunt câte unu numeru de ómeni seraci, cari nu-si potu provedé pruncii cu cele trebuintióse spre a-i poté tramite la scóla. Ceea ce nu pota face densii, trebuie se ingrijimu noi ceice suntemu mai cu dare de mana, cá se-o póta face. Trebuesce deci cá comitetele nóstre parohiale se-se adune, si se constate numerulu prunciloru, cari se gasescu in acésta trista situatiune, si apoi se-se sfatúiesca asupra mijlóceloru, prin cari li s'ar poté ajutat. Intre aceste mijlóce, cari potu se fia multe, vomu amintí numai doue, si anume:

1. Este bine, cá se-se incerce colecte intre credintiosii mai cu dare de mana pentru acestu scopu; ér
2. In casulu cand colectele nu ar dá resultatu suficientu, asia credemu noi, ca ar fi bine, cá se-se prelimineze spre acestu scopu câte o suma óre-care si mai mica in spesele cultului, si apoi o astfelu de suma, se intielege dupa putere si dupa trebuintia se se iea si in preliminarulu bisericeii; seau chiar se-ne incercámu a infientiá macar pre unde se póte câte unu fondu spre acestu scopu.

Se va paré de siguru cetitoriului, ca pretindem noue sarcine, noue detorintie. Si in adeveru asia este. Cand gandimu inse, ca unu poporu nu se póte ridicá nu póte inaintá, decât numai atunci, cand acelu poporu ingrijesce, cá toti membri ei se-se póta bucurá de binefacerile institutiuniloru sale de cultura, atunci detorintia avem neaperatu se-ne impunem si acésta sarcina, cu atât mai vertosu, cu cât chiar prunculu seracului are mai multa trebuintia se-se impartasiéscá de o buna educatiune, cá intrandu in viétia se póta se ajunga o stare mai buna, decât aceea, pre carea o-a avutu parintii sei.

Cestiunea, de carea vorbimu, s'a ventilatu de altcum si in conferintiele preotiesci-invetiatoresci, tiente in anulu trecut. In putiene casuri si din putiene locuri audimu inse se-se fia facutu câte cev'a in acésta directiune.

Pre la orasie s'a introdusu datin'a, cá la serbatorile Nascerii Domnului se-se imparta intre pruncii seraci haine, adunate si colectate mai cu seama de invetiatori si profesori dela ómeni mai cu stare. In form'a acést'a se face si seracului o mica bucuria in aceste sante dile, dar folosulu celu mare este, ca societatea mai buna face possibila umblarea prunciloru seraci la scóla. Profesorii dela preparandi'a de statu de aici au infientiatu mai anii trecuti o societate de „sdrentie“ (rongyegylet) cu scopulu de a aduná haine

vechi, si a-le repará si preface, pentrucá se-le póta imparti intre scolari.

Va se dica, cestiunea, de care vorbim, nu este o cestiune noua, ci o cestiune, carea este pusa deja in practica.

Si fiindu necesitatea la noi de siguru multu mai mare, de cum este la altii, am credintu, ca va fi bine se atragemu si noi atentiunea publicului nostru asupra ei. Este o cestiune de umanitate si in acelasi timpu o mare cestiune culturala.

Nu vom face nici decât minuni, daca vom lua a mana aceste cestiuni, dar de siguru vom face si vom realisa unu scopu mare. Ne vom deprinde a pretiui si iubi mai multu pre seraci, si vom ameliorá frecuentatiunea scolara.

Se-ne incercám deci a-o pune in practica in mesura mai mare, de cum o-am potutu face acést'a pana acum, ér practic'a ne va aretá de siguru cale si mijlócele, prin cari se podem se-ne indeplinim si acésta detorintia.

Internatul de fetitie

intretienutu de reuniunea femeiloru romane din Brasiovu.

Crescerea fetitieloru este o problema multu mai grea de resolutu, de cum este crescerea baietiloru. In crescerea fetitieloru lucrulu de capetenia nu este intru atát'a decidetória instructiunea si multimea cunoscintieloru; ci rolulu principalu trebuie se-lu aiba in crescerea fetitieloru deprinderile trebuintiose pentru viét'i'a casnica. Este frumosu, cá o femeia se poséda cât mai multe cunoscintie, dar aceste cunoscintie sunt numai atunci bune si folositorie, cand nu si-le-a cascigatu cinev'a pre cont'a deprinderiloru casnice.

Femei'a are o chiamare fórte insemnata in viét'i'a popóreloru. Chiamarea ei principala este cá se conduca viét'i'a casnica astfelu, ca cas'a se fia pentru toti membri ei acelu sanctuaru, prin carele se-se propage virtutea, bunastarea si multiamirea. Si precum barbatului dupa starea si positiunea lui i-se impune a casciga tóte cele de trebuintia pentru casa si familia: toma asia cade in sarcin'a femeii a ingrijí, a imparti bine cascigulu adusu de barbatu in casa. Se fia tóte la rendulu loru, se nu se pérda nimicu, si totulu se-se folosésca cât mai bine. Tóte acestea receru multime de deprinderi, cari nu se potu invetiá din carte, ci trebuiescu practicate inca din anii copilariei, in cas'a parintésca, seau in scóla.

O scóla romanésca de acésta natura a deschisu in tómn'a trecuta reuniunea femeiloru romane din Brasiovu.

Din planulu prezentatu de comitetulu acestei reuniuni adunárii generale cu privire la organizarea acestui internatu estragem urmatóarele:

§. 2. Arata ce se invatia in internatu: a) pregatirea a totu felulu de mancari; b) spalatulu si cal-

catulu a totu felulu de rufe; c) cusutulu la masina de lengerii si vestminte; d) torsulu de lâna, tiesetura pentru trebuintiele casei — industri'a da casa; e) cultur'a de legumi; f) invetiaturi igienice.

§. 3. Arata ce fetitie se primescu si adeca: a) fara plata se primescu fetitie sarace, care vor fi absolvatu 3—4 clase primare in etate de 13 ani impliniti. Aceste fetitie se vor provedé cu tóte cele necesare in imbracaminte, in incaltiaminte si in alimentare. Ele voru provedé tóte servitiile interne; b) cu plata de 10 fl. pe luna se primescu parte fetitie de acele, care au absolvatu clasele primare si vor se se cualifice in cele cuprinse in §. 2; parte de acele, care prelenga acesta cualificare vor se continue invetiamentulu la vre-un'a din scólele din locu. Plat'a se face anticipativu pe fiacare luna. Pentru acésta plata se presta instructiunea aretata in §. 2 si alimentarea.

La §-ulu 3 s'a primitu urmatorulu amendamentu: ca se fie admise si fetitie de acele, care se vina numai preste di si se primésca instructi'a, ce se da in internatu. Aceste fetitie se prandiésca aci, pentru aceea se platésca o taxa, care se va statori de catre comitetulu reuniunii. Aceste fetitie trebuie se fie inse de aici din Brasiovu.

Internatul, de carele vorbim, este o scóla practica, cu instructiune eftina, si pentru fetitiile serace gratuita.

Suntem pre deplin satisfacuti cu planulu. Se-ni se permita inse o singura observare. Nu vedem in acestu planu amintita religiunea. Si acést'a dupa noi, daca ar remané asia, ar fi unu defectu pentru acésta scóla. —

Numai cas'a cu religiune este o casa, carea póte se prospereze, si numai o femeia cu religitine póte se fia o femeia la inaltimea misiunei in cas'a s'a, ca si in societate.

Lasarea religiunei afara din planulu acestei scóle a potutu, credemu noi, se provina din imprejurarea, ca scól'a are o chiamare numai practica. Intrens'a se primescu fetitiile numai dupace au absolvatu 3—4 clase primare, si cand degia si-au insusitu cunoscintiele ce se predau in scól'a elementaria. Acésta scóla dupa planulu ei nu are se-se ocupe cu nici unu felu de teoria, ci numai cu deprinderile necesarie pentru viét'i'a casnica. Intre cele dantai deprinderi de siguru la locul primu trebuie se fia deprinderea de a gandí la Dumnedieu, pentruca numai omulu, carele s'a deprinsu a gandí in tóte lucrurile sale la Dumnedieu, póte se lucre cu sporu, si lucrurile lui potu se fia insocite de binecuventarea acelu'a, la carele gandesce.

Speram deci, ca reuniunea femeiloru romane din Brasiovu va satisfice si acestei detorintie; ér exemplulu acestei reuniuni dorim se fia imitatu in tóte partile.

In instructiunea fetitieloru s'a facutu multe gresieli si la noi si la streini, si anume s'a pusu pré

mare pondu pre piannu, pre limb'a franceza si pre inmultirea cunoscintelor teoretice, ér in ceeace privesce deprinderile practice, erau de o natura mai multa de a promová lucsul, decât casnici'a si buna starea casnica. Cu unu cuventu crescerea in multe locuri se facea astfelu, încât inmultia pretensiunile si trebuintele, in timpuce la noi, cari avem dejá destule necazuri si trebuintie nu de acestea póte fi verb'a. La noi in crescerea fetitiloru este prim'a conditiune si prim'a necesitate cunoscintele si deprinderile pentru viéti'a casnica. Si numai încât se va satisface aceste prime trebuintie putem se mergem cu pasi siguri in desvoltarea nóstra culturala.

De aceea salutám cu bucuria ideí'a reuniunei femeiloru romane de a infientiá acésta scóla cu o menitiune conforma, trebuintiloru nóstre, si dorindu-i scólei, de carea vorbim, celu mai bunu succesu, do-ddrimu cá scóle de acésta natura sè-se infientieze cât mai curend in tóte pàrtile locuite de romani.

La adres'a fondului preotiescu aradanu.

Din partile Chisineului in 10. Noemvre 1686.

Domnule Redactoru ! Se apropiia diece ani dela infientiarea fondului preotiescu aradanu, si judecandu dupa rezultatele obtienute au fost diece ani buni, anii trecuti pentru acestu fondu. Fondulu a trecut prestegreutàtile inceputului, si s'a constatat, ca si la noi se póte face multu bine, daca nu ne lipsesce bunavointi'a. Fondulu a crescutu, si cresce, si in acelasi timpu a ajutat si continua a ajutá pre preotime, veduvele si orfanii preotiloru.

Mi-aducu aminte cand scriu acestea, ca pre la anulu 1877 multe lucruri si vesti, se scriau in „Telegrafulu romanu“ de atunci de unii corespondenti din Arad contra acestui fondu.

Dar viéti'a si prosperarea fondului a demonstratu cu fapte, ca neadeveruri au fost scirile respandite de acei corespondenti reuvoitori in contra fondului.

Acum mai dilele trecute a aparutu o corespondentia in „Tribun'a“ datata din partile nóstre, si subscrisa de unu domnu, care se numesce „Excomunicatulu.“ Ideile cuprinse in acea corespondentia stau in legatura cu fondulu intra atât'a, încât in acea corespondentia este verb'a de sesiunea parohiei reduse din Chisineu, si încât dlu corespondentu si-permite a loví in autoritatea, carea si-a facutu detorinti'a, luandu acea sesiune in folosinti'a fondului. S'au demintitu apoi totu in „Tribun'a“ de unu altu corespondentu cele scrise de dlu „Excomunicatulu,“ si cu acést'a s'a doveditu, ca si acésta corespondentia n'a fost altcev'a, decât o sora cu corespondentiele, ce apareau pre la 1877.

Lucrulu nu este inse indiferentu pentru noi, pentru preotime. Am ajunsu adeca se avem si noi preotii unu fondu cu menitiunea de a-ne ameliorá starea

materiala. Si daca mai vedem si astadi corespondentie si incercári pre ici pre colo de a-se loví in fondu, trebue se fim cu mai multa priveghiare, cu mai multa grije facia de acestu fondu.

Isvorulu principalu, din care a crescutu fondulu sunt tacsele, pre cari le solvimu noi preotii. Aceste tacse nu sunt tocma mari, si sunt mesurate dupa clasificarea parochieloru. Am auditu inse la adunarea generala a preotiloru tienuta in anulu curentu, ca sunt unii frati preoti, cari restéza cu tacsele la fondu pre câte mai multi ani. Adeveratu ca noi preotii avem se portám multe sarcine si multe contribuiuri, ér anii sunt rei. Cu tóte acestea eu unulu credu, ca chiar pentruca anii sunt rei, este detorinti'a nóstra cea mai dantaiu, cá se ingrijimu de crescerea si sporirea cât mai repede a acestui fondu.

Basele, pre cari s'a infientiatu acestu fondu sunt nescce base atât de solide, încât preste celu multu 20 - 30 de ani, urmandu-se cu administrarea fondului, precum s'a urmatu pana acum, fondulu trebue se aduca atât'a venitu, încât se póta fi ajutorati toti preotii din diecesa.

Spre a inlesní inse administrarea acestui fondu, ce cere, cá se contribnimu cu totii regulatu si la timpu tacsele. Si fiendca ne apropiam de capetulu anului, am socotitu, ca este la timpu se scriu despre acésta cestiune.

Se contribuimu deci cât mai regulatu, pentruca banii, pre cari i-dámu fondului, ni-i dámu noue insine.

Noi preotii romani din acésta diecesa avem, sprezu, multe title, cá intru ameliorarea sortii nóstre se fim ajutorati de biserica. Noi am luptatu totdeún'a alaturea cu intréga natiunea pentru inaintarea scopuriloru natiunei, si acum cand Ddieu ne-a ajutat se vedem visulu nostru de auru din trecutu realizatu, se vedemu adeca biserica nóstra scósa de sub ierarhi'a serbéscá, si pusa pre basele unei constitutiuni din cele mai liberale pre calea desvoltării, credu, ca putem cu dreptu cuventu asceptá, cá se fim ajutati si ocrotiti intru ajungerea scopului de a ne creá o stare si sórte mai buna, cu atât mai vertosu, ca scopurile nóstre sunt scopurile natiunei.

Fondulu preotiescu aradanu nu este numai unu fondu alu preotimei, ci este unu fondu alu bisericeí si alu natiunei, càci daca ne va ajutá Dumnedieu se crésca, binefacerile lui, se voru reversá nu numai asupra preotimei, ci si asupra bisericeí si a poporului romanescu din acésta diecesa. Poporulu va fi scutitu de unele contribuiuri, pre cari trebue se-le presteze astadi preotimei, si astfelu sarcinele lui voru fi usurate.

De aceea eu incheiu dicendu catra toti, ca toti de opotriva preoti si mireni se ajutam sporirea acestui fondu, pentruca sporindu elu sporesce averea nationala in acésta diecesa.

Unu preotu.

Instrucțiunea publică în Ungari'a.

Din reportul ministerului ungaru de culte și instrucțiune publică despre starea învățământului estragem următoarele date :

Numerul copiilor obligați a cerceta școl'a dela anul 1884 până la 1885 s'a sporit în întreaga Ungari'a cu 15,153. Numerul comunelor cu școl'e proprii în locu s'a sporit anulul acest'a cu 18, ér numerul comunelor cu școl'e comune cu alte sate (d. e. doue comune întregi o școl'a) a scadiut cu 11; de asemenea a scadiut cu 5% și numerul comunelor lipsite cu totul de școl'a, așa că în anul 1883 numerul acestor comune fara școl'a eră de 300, care fatia cu sum'a totală a comunelor corespunde procentului de 2.37.

Numerul tuturor școl'elor populare a fostu în anul 1885 de 16,305, adică cu 100 mai multu că în anul precedentu; din acestea 611 au fostu de statu (3.75%), 1856 comunale (11.38%), 13,639 confesionale (83.65%), 168 școli private (1.03%) și 31 școli de ale reuniunilor (0.19%). — Astfelu școl'ele de statu s'au sporit anulul acest'a cu 108, cele comunale cu 12, ér în numerul celorlalte școl'e se arata descreșcere (cam cu 20).

Din 16,305 școl'e populare pentru an. 1885: elementare au fostu 16,082; superioare populare 79; superioare civile 144. În toate cifrele acestea se arata creșcere.

Numerul învățătorilor populari în 1885 a fostu 23,457, adică cu 299 mai multu că în anul precedentu; în proporția cu numerul școl'elor populare se vine pentru fiecare școl'a 1.44% din numerul totalu alu învățătorilor.

Sum'a cheltuielilor susținerea tuturor învățătorilor din Ungari'a pe anul 1884 a fostu 12,917,473 fl., pentru anul 1885 s'a urcatu la 13,419,968 fl. Dela statu s'a plătitu în 1884: 1.245.742 fl., pe când în an. 1885 s'a plătitu dela statu 1.448.410 fl. v. a.

Numerul institutelor preparandiale și alu pedagogilor a rămasu totu același; din acestea 24 au fostu de statu, 46 confesionale. Numerul preparandilor a fostu în 1885 de 3398, mai puțin cu 234 că în anul de mai înainte. Susținerea acestor institute a costatu 871, 552 fl. Numerul învățătorilor apti de a propune limb'a maghiară în decursul acestui anu s'a urcatu dela 20,059 la 20,620; numerul învățătorilor neapti de a propune limb'a maghiară a scadiut dela 2099 la 2037.

Asilurile de copii s'au sporit în timpulul acest'a dela 364 la 409. În aceste si-au primitu creșcere în anulul din urma 41,119 copii mici.

Cu privire la școl'ele medie în anulul școlastic 1885—6 numerul acestor'a în cele 125 orășe deosebite ale Ungariei a fostu 178, dintre cari 150 gimnășii și 28 școli reale. S'a radica anulul acest'a o școl'a superioară reală în Brașov și s'au înmulțit cu câte o clasă 6 școl'e medie. Gimnășiu din Micolțiu a trecut în șirul institutiunilor regesci.

La cele 178 școl'e medie s'au înscrisu 41.608 școlari, mai puțin cu 1429 că în anulul precedentu. Numerul maturisanzilor a scadiut dela 92.8 la 92.1%.

Că profesori la școl'ele medie au funcționat anulul trecut cu totul 2900; din acesti'a profesori ordinari 1618, cu diplome 78.3%, pe când în anulul precedentu numai 75.5%.

Susținerea tuturor școl'elor medie a costatu 4.343, 500, cu 90,534 mai multu că în anulul trecut. Din această sumă statulu a contribuitu cu 723,551 fl.

Diverse.

* *Starea sematurilor de toamnă*, precum aflăm din toate părțile este din cele mai bune. Grăul este foarte frumos și resaritu și dezvoltat, de asemenea și seacă. Răpiti'a însă este în multe părți foarte rară resarită. Timpul din toamnă acest'a a fost foarte favorabil atât lucrării pământului, cât și dezvoltării sematurilor mai cu seamă în ceea ce privește grăul. Septemana trecută au început ploile de toamnă, cari după toate semnele se vor continua. Timpul cu toate acestea nu este rece, și sematurile continua a-se dezvoltă, și promit o recoltă abundanță.

* *Multiamita publică*. Se aduce prin acest'a zelului preotului din Serbesci, dăului Nicolau Groza, care ca atare fiindu în comună Crăciuru, unde școl'a eră a-se ruina, și în care peste puțin devenia imposibilă continuarea prelegerilor, — în școl'a pe timpul ploiosu eră baltă; — atunci numitul parinte convocă comitetul parohial, țien membrilor o vorbire, în care li espuse cu exemple din viața, însemnătatea și folosul învățării, precum și ce potere binefacătoare are ea asupra omului; când din contra; nesciinti'a 'lu face nepricepută, 'i-e chiar dusmană, — și comitetul, luându acestea la cunoștință, și aflându mijloacele spre scopul reparării școl'ei, — în unanimitate votă sum'a trebuințoasă, ce s'au și plinitu. Astfelu s'au înconjurat întreruperea continuării prelegerilor în școl'a de aici. Unde dăra interesele culturale ale poporului, nu este cine se le pună la inimă, acolo se arată simptome de decadință; eră unde nu lipsesce zelul, bunăvoința, ele se dezvoltă, și arată că poporul voiesce și dorește lumină — învățatură.

Deci, pentru acest'a nobilă faptă a S. Sale, se fie mulțumiri de învidiatu. *Nicolau Chisiu*, învățătoriu.

* *Edițiuni noi*. Din „Cartea de rugățiuni și de cântări bisericesti, pentru școlari,” a apărut edițiunea IV. Prețiu unu esemplariu legat 20 de cruceri. — Din „Istoria biblică, adică testamentul vechiu și nou, pentru școl'a populară,” a apărut edițiunea II. Prețiu unu esemplariu 20 de cruceri. — Din amendouă opurile, esemplare de vândut sunt la *Dr. Giorgiu Popa*, asesoru consistorialu în Aradu.

* *Cetim în „Foiă Diecesană”*: „Conformu permisiunei Vener. Consistoriu, am spusat din lad'a s. biserică 290 fl. pentru facerea a „doue tronuri” și acelu „trei usi” dela timplă, numai sculptura în lemn. Spre acestu scopu ne-amu aflatu unu Romanu din *Berlisc* (cerc. Iam) cu numele *Nistoru Bosiocu*. Vădindu pentru primă oară în șumanul seu satenescu, în opinci și cu purtarea s'a satenescu, mai nu ne încumetăm a-i dá spre lucrare acestea, neavendu nădejde, că elu ne va pute mulțumi. În fine totuși i-le-am datu spre lucrare. Dér Romanulu totu Romanu este și tocmai *Nistoru Bosiocu* este unu Romanu adevăratu, care știe, ce-i parol'a și vorb'a românească. Înainte de terminulu fixat ne-a adus lucrurile comandate și diu'a de 14 Octomvre a fostu o di de bucurie pentru noi, vădindu că am datu de unu omu de omenia, carele ne-a surprinsu foarte prin finet'a și maestri'a, ce esise din manile sale. Potu marturisi cu cugetu curat, că sculptorul romanu *Nistoru Bosiocu din Berlisc* poate rivalisă cu or. care sculptor strainu diplomat, și ca se convingă înaltele noastre autorități bisericesti, ca nu esageresu, le-asi rugă, se binevoiescă a provocă pe desu amintitul sculptor se dea probă din art'a s'a, că astfelu se-lu recomende onoratoru comune bisericesti ca pe unu romanu onestu și cu credință, scutindu-ne astfelu de lucrurile cele nesolide ale unoru sculptori straini și cu

caracteru dubiu. Jurjov'a, 30. Octomvre 1886 — cu stima: Sinesiu Bistreanu m. p. preotu ort. românü.“

* *Respunsu redactionalu.* In Septeman'a trecuta primirãmu doue corespondentia, pre cari, durere, nu le poturãmu publicã. Intron'a se plange unu frate preotu incontr'a comitetului parochialu, ca nu voiesce sè-se intrunésca spre a deliberã asupra unoru agende de mare inteasesu publicu pentru parochia, desi densulu a conchiamatu la timpu pre membri. Din motivulu inse, ca corespondentulu nostru ataca in modu aspru pre unii membri si vatemala persõne conform programului nostru nu am voitu, si nu o am potutu publicã. In astfeliu de cause nu este bine si consultu a turnã oleiu pre focu, ci mai bine este eã treburile, pre cari le avẽmu unii cu altii, se-le complanãmu in familia. Sfatulu nostru este, ca totu ce avẽmu unii cu altii in parochia se-cautãmu, se-le aplanãmu pre cale amica ér daca acést'a nu ar succede se ceremu intrevenirea autoritatii competente, si numai in casuri estreme se recurgemu la forulu opiniunei publice.

In a dou'a corespondentia se plange unu frate preotu in contra invetiatorului. Nu voimu a spune caus'a, dar dorimu cá astfeliu de cause sè-se complaneze prin tactu si bunavointia, si atunci vomu vedé, ca in locu de a-ne instreiná unii de altii ne potẽm intielege.

* *Elen'a Teodorini.* Diarele italiene si portugeze ne aducu scire despre nouele si stralucitele succese ale cântaretiei romane-Elen'a Teodorini pe scen'a teatrului S. Carlos din Lisabon'a, Talentulu seu musicalu si dramaticu se manifesta sub o noua fasa in oper'a lui Massenetu: Regele Lahorei. Interpretatiunea rolului sacerdotesei Nair este o noua podõba la comun'a artistica a Teodorinei; dens'a se arata aici ca in tõte rorurile sale, o virtuosã hors ligne si o acritia dotata cu cele mai rari calitãti dramatice, e demn'a rivala a Adelaidei Ristori si a Sarei Bernardt. In Giocond'a de maestrulu Ponchielli, dice unu corespondentu alu jurnalului milanezu il *Trovatore*, Elen'a Teodorini a fost splendida. E cu greu a-si inchipuã cinev'a accentulu sfasiatoru alu acestei mari artiste in ultimele si superbele pagine ale *Giocondei*. Dens'a scie se reproducea martirulu cu atãt adeveru, cu unu simtiementu atãt de justu, ca misca pe auditoru pana in fundulu inimii. E inutilu, dice corespondentulu, a inregistrã aplausele entusiastice, cari fura neintrerupte si in unele puncte luau proportiunea unei adeverate ovatiuni. Toti in acestu sensu se exprima *Correio da Manhã*, *Jornal da Noite*, *A. Capital* etc. etc., despre distins'a primadona romana.

* *Prorociri de timpu in érn'a acést'a.* Me teologii nu prorocescu cevasi placutu pentru érn'a acést'a. Dupa parerea loru se astépta o érna lunga, aspra si cu multa nea. Cu tõte acestea numãi pe la Craciunu i-si va desvoltã érn'a tõta puterea ei. Dupa aceste prorociri érn'a vá decurge cam in urmatoriulu chipu: Lun'a lui Noemvre va fi in mare parte norõsa, tulbure si negurõsa, parte cu plõie si viforu; intre aceste vor fi si câteva'a dile senine si frumõse. Dupa unu geru aprõpe de optu dile urméza dile mai caldurõse cu vèntu linu, ér mai tardiu dile viforõse. Catra sfirsitul lunei se apropie unu alu doilea periodu de geru, urmatu de ninsõre, care ajunge pana in primele dile ale lui Decemvre, inse si acestu geru numai de unu frigu cumpetatu si se simtiesce in Germani'a-de-Sud. Timpuri viforõse urméza dile umede si reci,

negura dèsa si plõie. Érasi scade temperatur'a incependu cu 17. Decemvre — diminéti'a si sér'a — la câteva'a graduri sub nula, dar ér alunga vènturi line de mare gerulu, care se va apropiã. Urméza apoi dile norõse si plõie. Diu'a Craciunului va aduce probabilu vreme norõsa sau vreme pe jumetate senina cu aplicare spre plõie. In graba dupa acést'a ér va urmã geru mare mai cu séma nõptea si apoi se stabilescu unu geru mai indelungatu impreunatu cu ninsõre, si asprindu-se frigulu, duréza acést'a vreme aprõpe in intrég'a luna a lui Ianuariu. In a trei'a parte a lunei lui Noemvre timpu mõle in partile Dunarii-de-jos. Acole urméza apoi geru mare cu temperatur'a de 23°—24° C. sub nula. Nea mare acoperu pamentulu in decursulu lui Decemvre in Moldov'a, Bosni'a, Sèrbi'a, Bulgari'a si se latiesce pana la sfirsitul lui Decemvre si preste Dardanele. Pe la 10. Decemvre e acoperitu cu nea si vírfulu Parnasului.

* *Tineri romani la scõl'a de punti si siosele din Parisu.* „Telegraphulu“ din Bucuresci afla cu bucurie, ca la ultimulu examenu au fostu admisi, in anulu preparatoru alu scõlei de poduri si siosele din Parisu, doi tineri romani: d-nii Constantin Dusiescu si Cernatescu. Dusiescu, care a fost celu dintaiu clasificatu, urméza cursurile scõlei de poduri de siosele, cu o bursa de lei 3,000 pe anu, lasata de regretatulu Vasile Paapa, celui mai bunu elevu esitu dela liceulu din Ploesci, bursa obtinuta de dlu Dusiescu, in urm'a unui examenu depusu inaintea unei comisiuni numita de ministerulu domeniloru, care s'a insarcinatu de buna voie a conservã sum'a lasata in acestu scopu si a-o servi tinerului ce o va dobendi in conditiunile testamentului.

* *Educatiunea femeiloru la Chinezi.* Aprõpe peste tõta imperati'a chineza nasterea fetei se face obiectu de durere pentru capulu familiei. Indata ce se va naste o fica in vre-o familia chineza, o punu imediatu pe pamentu pe nisce cãrpe si trei dile intregi îi dau ingrijirile trebuinciose numai cá se nu móra. A patr'a di, tatalu iã in bratie pe fic'a s'a si o duce intr'o sala, urmatu de câti v'a amici ai casei, tienendu nisce õle se presinta la o ceremonie, si, pe când presinta pe nou'a nascuta fetica mosiloru ei, amicii casei tienu õlele d'asupr'a capulu ficéi indestulu timpu. Din aceste conchide fiacare, çã in imperati'a chineza, positiunea femeii este multu mai inferiõra decãtu a barbatului, a carui nascere causeza in casa veselie generala. Dupa cartea religiõsa a Chineziloru, fat'a diu vèrst'a ei de siepte ani este datõre se nu convetiúesca cu baetii, si nu-i este permisu nici cá se siéda impreuna nici se manance pe aceeasi mésa cu ei. Astfeliu dar, din acést'a vèrsta tinera petrece viéti'a ei inchisa in cas'a femeiloru (unu feliu de harem) sub sever'a privighere a mumei sale. Ér pe cand esu femeile, ele, intra intr'o trasura, fiindu acoperite la fatia cu o marama dèsa. Pana ce se voru maritã femeile Chineziloru nu potu se stea fatia cu barbatulu; cât despre educatiunea loru inse, ea se lasa cu totulu in grij'a mamei de familia. Virtutea femeii, dupa Chinezi, nu consista in o estrema desvoltare intelectuala séu la multa invetiatura, si este destulu cá ea sè se numésca virtuosã, se scie conservã chipulu maretu si seriosu, se aiba buna conduita si demnitate de caracteru. Cât despre educatiune, acést'a consista in nisce invetiaturi morale despre datorile ei catra societate, catra parintii si catra sotiuulu ei. Astfeliu dar, femeia la Chinezi este datõre se plece capulu la tõte escentricitãtile sotiuului si a rudelor lui. Este datõre a iubi pe fratii si surorile sotiuului ei, si se nu fia gelõsa de celelalte femei ale lui. Si déca va avea copii, este datõre a-i cresce astfeliu încãtu se-i faca õmeni folositori si mai cu séma onesti, déca copiii suntu de sexu masculinu, cumpetate si virtuosé, déca

voru fi fete. In relatiuni cu subalternii este datore se fia afabila si buna. Si, deca s'a intemplantu a dobandi ore-care cunoscintia de carte, este tienuta a nu areta acest'a cu fala, pentru ca nu este cov'a mai scarbosiu la femeie de cat se fia pretentioasa ca scie, a ave pedantismu si vanitate. Chinezii preferu a vedé pe femeile lor ocupandu-se cu lucrările sexului lor, de exemplu cu tórcerea matasei, de cât a le audí discutandu cestiuni filosofice séu literare.

Terminandu articolulu nostru, despre educatiunea femeiloru in Chin'a, ni-se pare forte potrivitu a reproduce si urmatorele maxime, scose dintr'o carte chineza: „Munc'a este pazitoriulu inocentiei femeiloru; se nu-i lasati timpu a se lenevi; femeile suntu datore se fia in totde-un'a cele dantaiu la lucru si cele din urma pentru repausu. — Tener'a este datore se fia atat de aprópe de mama-s'a, pe cât este d'aprópe de umbr'a s'a. Cochetari'a si lecturele de petrecere suntu cu atat mai periculoase, cu cât cinev'a se dá la ele cu mai mare caldura in acésta vârsta. — Cumpetatea, tacerea, blândeti'a si rusinarea sunt adeverat'a podóba a frumusetiei. Supunerea unei tinere, rabdarea, placerea d'a lucrá, respectulu catra parinti si iubirea ei catra frati, indeplinescu reputatiunea ei d'o buna educatiune. — Cât nu resista amorulu propriu tinerei femei, când trebuie se plece capulu inaintea vointiei sócrei sale séu d'a se retrage dinaintea escentricitatiloru sotiiului ei! Inse cât este de placutu si lingusitoru pentru o femea d'a se vedea iubita de toti. — Nu este nici o umilire pentru femea, când este vorb'a de administrati'a casei sale. Curatieni'a si economi'a casei sale sunt de trebuintia a ocupá órele ei de recreatiune; si trebuie se considere de onórea s'a, pregatindu prândiulu sotiiului ei si servindu-lu la mésa. „Románi'a.“

Concurs.

Pre bas'a decisului adusu in puterea §-lui 63 din stat. org. in siedinti'a Comitetului protopresviteralu gr. or. romanu alu Panciovei, tienuta in 11. Septemvre 1886, care decisu s'a incuviintiatu si din partea Venerabilului Consistoriu diecesanu cu conclusulu din 28. Octomvre 1886. Nr. 850 B, — prin acést'a se escrie concursu pentru ocuparea definitiva a postului de protopresviteru gr. or. romanu in tractulu Panciovei.

Competentii au se dovedésca, cumca posedu minimum calificatiunea normata in §. 15. lit. a) din Regulamentulu pentru parochii de class'a I-ma, avendu si testimoniulu de maturitate.

Intre competenti asemenea calificati va fi preferitu acela, care va probá, ca a facutu studii la vre-o facultate juridica ori filosofica.

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

1) Dotatiunea impreunata cu parochi'a protopresviterala vacanta din Uzdin, constatatoria din o sesiune parochiala de pamentu intréga, birulu si stol'a parochiala indatinata dela familieele amintitei parochii.

Deverindu insa in decursulu timpului vacanta o parochia din comun'a Satulu-nou, carea prin Maritul Congresu nationalu bisericescu, tienutu in anulu 1881 este hotarita de locu centralu alu protopresbiteratului, protopresbiterulu alesu va ave se se mute in comun'a Satulu-nou si se ocupe parochi'a vacanta de acolo cu dotatiunea ei in loculu celei din Uzdin, carea apoi se va ocupá de altu preotu.

2) Birulu protopresviteralu anualu dela preotii tractului conform punct. 32 alinea c) din rescriptulu declaratoriu illiricu.

3) Tacsele pentru siedulele de cununia cu câte 2 fl., (doi fl.) de fie-care siedula.

4) Pausialele de calatoria prestande din partea Ven. Consistoriu in suma anualu cu 100 fl. (un'a suta fl.)

Protopresviterulu alesu va ave se locuésca in comun'a, in carea se afla parochi'a protopresviterala.

Se obsérva, ca escrierea de concursu pentru protopresviteratu se face intre marginele decisiunii consistoriale din 15. Maiu 1886, Nr. 416 B, publicata in „foea diecesana“ Nr. 23 a. c. cu comunele insirate in aceea decisiune.

Doritorii de a concurge la acestu postu de protopresviteru, voru ave a subterne petitiunile lor de concursu instruite cu documinte in forma autentica despre calificatiunea si ocupatiunea lor de pana acum in terminu de 30 de zile dela I-ma publicare in „foea diecesana“ din Caransebesiu, — Pré On. Domnu Filipu Adam, comisariu consistorialu denumitu pentru conducerea actului electoralu si protopresviteru in Iam.

Iam, in 11. Novembre 1886.

Filipu Adam, m. p.

Protopresviteru si
Comisariu consistorialu.

—□—

Pentru deplinirea parochiei din Troiasiu, cu care e imbinatu si postulu invetiatorescu, se escrie concursu cu terminu de alegere pe Duminec'a din 23. Noemvre st. v. a. c.

Emolumintele preotiesci sunt: un'a sesiune pamentu la dealu, un'a gradina parochiala, birulu preotiescu dela 80 numere de case, socotindu-se de numeru câte un'a masura de cucuruzu sfarmatu, si stolele indatinate. Salariulu invetiatorescu e: 192 fl. in bani, 10 orgii de lemne, 8 jugere pamentu la dealu — parte aratoriu, parte padure, si cortelu cu gradina.

Doritorii de a ocupá aceste posturi sunt avisati, recursele proviedute cu tote documintele prescise — si adresate comitetului parochialu, a-le trimite parintelui protopopu Vasile Belesiu, in M. Radna.

Troiasiu, 26. Octomvre 1886.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu: VASILE BELESIU, m. p. protopopu.

—□—

Din lips'a de recurenti si a publicarii defectuose a concursului, se escrie de nou concursu pentru indeplinirea statiunei invetiatoresci dela scól'a a dóua paralela din San-Mihaiulu romanu, cerculu inspectoralu a Timisiorii cu terminu pe 30. Noemvre a. c. st. v., cand va fi si alegerea.

Emoluminte sunt:

1) Cortelu liberu cu $\frac{1}{2}$ gradina intravilanu, 2) in bani 150 fl. v. a. 3) pentru conferintie 10 fl. 4) pentru pausialu de scrisu 6 fl. 5) 40 meti de grâu, 6) 32 meti cubici de lemne din cari este a se incaldi si scól'a, 7) unu estravilanu de 300° si dóne jughere pamentu aratoriu clas'a I.

Doritorii de a ocupá acést'a statiune au se-si trimita recursele ajustate conform presciseloru statutului org. si art. de lege XVIII, §. 6 din 1879, adresate comitetului parochialu parintelui Atanasiu Mercea in Parácz, — Temes-megyé — pana in presér'a alegerii, si se se presinte intr'o Dumineca ori serbatóre spre a-si areta desteritatea in cantarile bisericesci si tipicu.

San-Mihaiulu romanu, la 26. Octomvre 1886.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: ATANASIU MERCEA, m. p. preotu inspectoru scolaru.

—□—